

Dosar nr. [redacted] (Număr în format vechi [redacted])

S36/2006

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VRANCEA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DECONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. [redacted]

Ședința publică de la [redacted]

Președinte: Silviu [redacted]

Grefier: Daniela Ciobotaru

Pe rol judecarea contestației formulate de contestatoarea [redacted] prin reprezentant legal, împotriva deciziei nr. [redacted], emisă de intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VRANCEA.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns: [redacted] pentru intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VRANCEA și [redacted], pentru contestatoare.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se că s-a depus de către expert răspunsul la obiecțiunile formulate de intimata DGFP Vrancea la raportul de expertiză, care a fost comunicat părților.

Intimata DGFP Vrancea, prin [redacted] insistă în anularea expertizei, întrucât expertul nu a respectat disp.art. 208 al.1 C.pr.civ. Expertul era obligat să citeze intimata la efectuarea expertizei. Solicită anularea expertizei și instanța să dispună efectuarea unei noi expertize, cu respectarea dispozițiilor legale.

[redacted], pentru contestatoare arată că expertiza nu a presupus verificarea altor documente decât cele alinate la dosar. Dispozițiile procedurale impun citarea numai dacă se face cercetare la fața locului.

Intimata, prin consilier juridic învederează că la pagina 2 din raportul de expertiză, însuși expertul a arătat că a consultat documente contabile ale contestatoarei.

[redacted] și arată că documentele în discuție se află la dosarul cauzei.

Instanța respinge ca neîntemeiate obiecțiunile intimatei la raportul de expertiză și, nefiind alte cereri de formulat, constată cauza în stare de judecată și dă cuvântul pe fondul cauzei.

[redacted], pentru contestatoare solicită anularea deciziei nr. [redacted] emisă de intimată, anularea în parte a deciziei de impunere nr. [redacted] și exonerarea de la plata TVA suplimentar în cuantum de [redacted] și a penalităților aferente acestei sume, în cuantum de [redacted] pentru motivele arătate în acțiune. Arată că, în [redacted] 2007, petenta a luat de la AF [redacted] [redacted] materiale pentru care furnizorul a emis o factură fiscală cu TVA. În baza acestei facturi, cu respectarea dispozițiilor Codului fiscal, petenta a dedus TVA exigibil și deductibil. DGFP a apreciat că nu se putea deduce TVA, întrucât furnizorul nu era plătitor de TVA, calitate pe care ar fi dobândit-o după două săptămâni. DGFP nu arată de ce, dacă furnizorul nu era plătitor de TVA, dispunea de documente justificative - formulare speciale cu regim plătitor de TVA.

Mai precizează că în mod legal s-a dedus TVA, sens în care invocă disp. art. 134 și art. 145 din Codul fiscal, potrivit cărora TVA devine exigibil în momentul prestării serviciului sau furnizării mărfii, când apare și dreptul beneficiarului de a deduce TVA. Furnizorul a încasat TVA de [redacted]. În mod greșit DGFP s-a îndreptat împotriva beneficiarului și nu a furnizorului, care nu a virat TVA. Pentru acestea, se impune anularea deciziei de impunere și a accesoriilor. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Intimata DGFP Vrancea, prin consilier juridic arată că societatea contestatoare nu avea dreptul să deducă TVA, atât timp cât furnizorul nu era plătitor de TVA. Potrivit art. 92 al. 2 din OG 92/2003, agentul constatator a stabilit în mod corect situația de fapt. Furnizorul nu avea dreptul să emită factură cu TVA, condiții în care contestatoarea nu justifică dreptul de deducere. Expertul a arătat că [redacted] a dedus TVA, neștiind că furnizorul nu era plătitor de TVA. Solicită respingerea contestației ca neintemeiată și menținerea deciziei nr. [redacted] ca temeinică și legală.

TRIBUNALUL

Asupra contestației de față;

Prin cererea înregistrată la nr. [redacted] contestatoarea S [redacted]

[redacted] a contestat Decizia nr. [redacted] emisă de pârâta DGFP Vrancea.

Contestatoarea în motivare arată că în urma raportului de inspecție fiscală efectuat la sediul acesteia a fost emisă decizia de impunere nr. [redacted] prin care s-a stabilit printre obligațiile fiscale în sarcina sa, suma de [redacted] reprezentând TVA suplimentar, cu penalitățile aferente în sumă de [redacted].

Pentru a se dispune această măsură s-a reținut în sarcina sa deducerea nelegală a TVA aferent achiziționării unor materiale de construcții.

Mai arată că în luna [redacted] s-a aprovizionat cu materiale de construcții în sumă de [redacted] din care [redacted] de la furnizorul [redacted].

Pentru aceste mărfuri s-a emis factura fiscală cu TVA seria [redacted] nr. [redacted].

Organul de control, la calcularea TVA suplimentar a avut în vedere că la data emiterii facturii furnizorul nu era plătitor de TVA și din societatea controlată nu avea dreptul de a deduce TVA aferent facturii.

Contestatorul apreciază ca netemeinică această susținere având în vedere disp.art.145 cod fiscal al.3 și art.134 cod fiscal.

În motivare mai arată că potrivit art.155 Cod Fiscal dacă furnizorul nu ar fi fost înregistrat ca plătitor de TVA nu ar fi avut dreptul să emită facturi fiscale, eliberarea acestor documente cu regim special fiind făcută în baza unei adeverințe emisă de către DGFP în raza căreia se află domiciliul fiscal al agentului economic, adeverință care atestă calitatea de plătitor TVA.

Având în vedere că furnizorul prin factura emisă a calculat TVA și nu l-a virat la bugetul de stat, apreciază că intimata avea obligația să recupereze TVA calculat de la acesta.

Consideră că în cauză a aplicat în mod legal disp.art.145 al.3 cod fiscal, motiv pentru care solicită admiterea contestației, anularea deciziei nr. [redacted] și pe cale de consecință anularea în parte a deciziei de impunere nr. [redacted] cu exonerarea

de plată a TVA suplimentar în sumă de [REDACTED] și a penalităților aferente în sumă de [REDACTED].

Din actele și probatoriile efectuate în cauză se rețin următoarele:

În luna [REDACTED] societatea contestatoare s-a aprovizionat cu materiale de construcții de la [REDACTED].

Societatea furnizoare, pentru mărfurile livrate, a întocmit factura fiscală nr. [REDACTED] (fila 56) în care înscrie ca valoare a materialelor furnizate suma de [REDACTED] la care se adaugă valoarea TVA în sumă de [REDACTED] lei.

În perioada [REDACTED] societatea beneficiară a achitat marfa cu chitanțele emise în acest sens și depuse la dosar (fila 54-58) în valoare totală de [REDACTED] conform facturii fiscale emise.

Marfa a fost recepționată la sediul contestatoarei printr-o nota de recepție nr. [REDACTED] (fila 59).

Prin raportul de inspecție fiscală din [REDACTED] (fila 36) și decizia de impunere nr. [REDACTED] (fila 32) au fost stabilite de către organul de control din cadrul DGFP în sarcina [REDACTED] obligații suplimentare de plată către bugetul de stat în cuantum de [REDACTED].

Conform raportului de inspecție fiscală din [REDACTED], la cap. III pct. 2 (fila 38) AF [REDACTED], care a emis factura nr. [REDACTED] nu există, înregistrată fiind [REDACTED] în situație în care [REDACTED] nu întrunește condițiile prevăzute de art. 145 pct. 8 lita din Legea nr. 571/2003 pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA.

Pentru acest motiv, la acest punct din raport au fost calculate suplimentar de plată în sarcina societății controlate TVA în sumă de [REDACTED] și accesorii TVA în sumă de [REDACTED].

În conformitate cu dispozițiile art. 177 din codul de procedură fiscală societatea a formulat contestație împotriva deciziei de impunere, cu privire la obligația fiscală reprezentând TVA suplimentar și accesorii TVA în sumă de [REDACTED] lei.

În motivarea contestației arată că materialele în cauză au fost primite efectiv, s-au încercat în gestiunea societății și a fost achitată contravaloarea facturii.

Prin decizia nr. [REDACTED] (fila 49) Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP Vrancea a respins ca neîntemeiată contestația formulată.

Pentru a stabili astfel a avut în vedere adresa nr. [REDACTED] a DGFP Bacău din care rezultă că societatea care a emis factura nu există înregistrată la codul fiscal respectiv fiind [REDACTED].

În aceste condiții beneficiara mărfii nu îndeplinește condiția prevăzută de art. 148(8) lit. a din Legea nr. 571/2003, neavând dreptul de a deduce TVA așa cum a fost înscris în factura nr. [REDACTED].

Împotriva acestei decizii societatea a formulat contestație potrivit art. 11 al. 1 din Legea nr. 554/2004.

Consideră decizia nelegală și netemeinică motivat de faptul că furnizorul, deși nu era plătitor de TVA, a emis un astfel de document fiscal care se eliberează în conformitate cu disp. art. 155 cod fiscal pe baza unei adeverințe fiscale emise de DGFP în raza căruia se află domiciliul fiscal al acestuia și care atestă calitatea sa de plătitor de TVA.

Faptul că furnizorul a emis un astfel de document cu regim special și a calculat TVA pe care trebuia să-l vireze bugetului de stat consideră că în conformitate cu disp.art.145 cod fiscal avea dreptul de a-și deduce TVA plătit și devenit exigibil potrivit art.134 și art.145 al.3 cod fiscal.

Contestatorul mai arată că vinovat de nevirarea la bugetul de stat a TVA aferent facturii nr. [redacted] este furnizorul care a calculat nelegal această obligație și nu a virat-o la bugetul de stat.

A solicitat admiterea contestației, anularea deciziei nr. [redacted] și în consecință anularea în parte a deciziei de impunere nr. [redacted] și exonerarea la plata TVA suplimentar cu accesoriile aferente în sumă totală de [redacted].

În dovedirea susținerilor contestatorul a înțeles să se folosească de proba cu acte, depunând la dosar copii de pe raportul de inspecție fiscală din [redacted], decizia de impunere nr. [redacted], factura fiscală nr. [redacted], nota de recepție a materialelor cumpărate și chitanțele prin care a achitat contravaloarea acestora.

În timpul judecății, cât și prin acțiunea introductivă, contestatoarea a solicitat proba cu expertiză prin care să se dovedească faptul că marfa cumpărată conform facturii nr. [redacted] a fost achitată conform acesteia, cât din această valoare reprezintă valoarea netă a mărfurilor și ce a reprezentat diferența de valoare conform coloanei IV din documentul cu regim special.

Prin obiective contestatoarea a mai solicitat ca expertul să stabilească dacă factura și chitanțele emise pentru plată au fost înregistrate în contabilitatea acesteia și în ce mod.

Considerând necesare aceste clarificări solicitate prin obiectivele propuse, instanța a admis proba cu expertiză.

Prin raportul de expertiză contabilă juridică depus la dosar la data de [redacted] (fila 69) expertul contabil desemnat concluzionează că din valoarea totală a produselor achiziționate conform facturii nr. [redacted] în sumă de [redacted] lei, suma de [redacted] lei reprezintă TVA, așa cum este menționat în col.VI din factură, iar suma de [redacted] lei reprezintă valoarea netă a produselor.

Se mai arată că din verificarea registrelor de casă și celelalte acte contabile a rezultat înregistrarea contabilă a facturii fiscale nr. [redacted] și chitanțele prin care s-a achitat contravaloarea facturii, TVA fiind înregistrat în contabilitatea contestatoarei în contul 426-TVA deductibil.

La acest raport intimata a formulat obiecțiuni (fila 76) prin care solicită constatarea nulității raportului de expertiză contabilă iar pe fond solicită ca expertul să precizeze de ce a considerat ca fiind deductibilă TVA în situația în care nu erau îndeplinite condițiile prev. de art.145 al.8 din Legea nr.571/2003.

În motivarea excepției din obiecțiuni, respectiv constatarea nulității raportului, intimata arată că potrivit art.208 al.1 cod procedură civilă expertul avea obligația de a cita părțile cu scrișoare recomandată arătând zilele și orele când începe și continuă lucrarea, iar dovezile de comunicare s-o anexeze la raport.

Prin nerespectarea acestor dispoziții de către expert consideră că raportul de expertiză contabilă este lovit de nulitate.

Cu privire la al doilea motiv din obiecțiuni intimata arată că prin raportul contestat expertul concluzionează că factura fiscală în discuție conține toate elementele prevăzute de art.155 al.8 din Legea nr.571/2003 și contestatoarea a depus în mod legal TVA.

Intimata consideră că deși factura fiscală respectivă are toate elementele prev. de art.155 al.8 însă nu este emisă de o persoană plătitoare de TVA, societatea furnizoare fiind înregistrată ca plătitor de TVA începând cu 01.09.2004, deci după data emiterii facturii.

Prin răspunsul la obiecțiuni (fila 83) expertul precizează că lucrarea nu a necesitat măsurători sau ale asemenea aspecte la fața locului, ci doar studierea unor documente contabile din cadrul DGFP Vrancea.

În aceste condiții expertul arată că nu era necesară convocarea intimatei.

Cu privire la a doua obiecțiune la raport expertul arată că factura fiscală în discuție cuprinde toate elementele prevăzute de art.155 al.8 iar contestatoarea a dedus TVA înscris în această factură fără a cunoaște că furnizorul nu este plătitor de TVA, lucru aflat după controlul efectuat.

Cu privire la obiecțiunea intimatei că expertul nu a respectat disp.art.208 al.1 cod procedură civilă, instanța a respins-o, având în vedere că obiectivele dispuse prin expertiza contabilă efectuată în cauză a presupus verificarea documentelor contabile ale contestatoarei, documente verificate și de intimată cu ocazia controlului și valorificate prin actele constatatoare încheiate.

Cu privire la fondul cauzei, din actele dosarului rezultă următoarele:

După achiziționarea unor materiale de construcții, în baza facturii întocmite de Furnizor, contestatoarea a înregistrat în contabilitatea sa atât valoarea acestor materiale cât și valoarea TVA în contul 4226-TVA deductibil, în temeiul disp.art.134 al.2 și art.145 al.3 din codul fiscal.

Faptul că în urma controlului a rezultat că furnizorul nu era un agent economic plătitor de TVA în momentul întocmirii facturii nu avea de unde să fie cunoscut de contestatoare atâta timp cât acesta deținea documentele cu regim special care nu se eliberează decât persoanelor impozabile plătitoare de TVA, conform art.155 cod fiscal, în baza unei adeverințe eliberate de DGFP în raza căreia se află domiciliul fiscal al acestuia și care atesta calitatea sa de plătitor de TVA.

Nu poate fi reținută susținerea intimatei că, în cauză, contestatoarea nu putea deduce TVA, atâta timp cât furnizorul nu avea dreptul să emită factură fiscală, nefiind plătitor de TVA în acel moment.

Pentru aceste considerente se va admite contestația formulată, se va anula decizia nr.36/15.09.2006 și în consecință se va anula în parte decizia de impunere nr. 747/2006 exonerând contestatoarea de plată către bugetul de stat a sumei de 7002 lei TVA suplimentar și accesorii TVA în sumă de 2330 lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite contestația formulată de contestatoarea [redacted] prin reprezentant legal, împotriva deciziei nr. [redacted] emisă de intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VRANCEA.

Anulează Decizia nr.3 [redacted] emisă de către DGFP Vrancea, anulează în parte Decizia de impunere nr. 747/20.09.2006 cu privire la TVA suplimentar și accesorii

TVA și exonerează contestatoarea de plata TVA suplimentar în sumă de [redacted] lei și
accesorii TVA în sumă de [redacted] lei.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la [redacted]

Președinte,

Silvia [redacted]

S. D. = 9.2.07

Grefier,

Reci.S.D./20.02.2007

Dacti.N.S. 22.02.2007 / ex.4

S. D. = 10.2.07

7.602
2.000

9.602